Amb el micro a la mà i la veu desfermada, MC Callau destapa el misteri:– BLAUS!!!! Ovació de gala i parlament del cap de la colla guanyadora: "Serà perquè *Blaus no hace las cosas bien sino como le da la gana*, però això ha estat impressionant!", exclama. En Xavier Guijarro deixarà de ser cap de colla després de tres anys, i potser per això se li trenca una mica la veu: "Hem guanyat la festa i hem guanyat el futur!". La Duna Vilà, que és al balcó per part blanca, l'abraça. Quan li toca parlar, felicita els rivals amb elegància i *retranca*: "Blaus, felicitats! Heu fet una festa molt gran, però val a dir que portàveu tres anys preparant-la..."Enorme. Aquesta festa no la para ni déu.

Piruleta i comiat

No, la festa no la para ni déu. Però tampoc ens hem de pensar que vivim al Planeta Piruleta i caure en el cofoisme, que és un esport molt practicat en aquesta Catalunyeta panxacontenta on ens ha tocar viure i pagar impostos. Amb tot, penso que de moment no hi ha perill. Entre Blancs i entre Blaus he trobat gent que, vivint la cosa des de dins amb grans dosis de treball i compromís, tenen una mirada crítica sobre la Festa Major i sobre aquesta ciutat tan i tan grisa. Reflexió d'una blanca que beu *carajillos*: "Tinc amics de fora que em pregunten com és que a Granollers no hi ha una Festa Major alternativa, i jo els explico que és perquè els alternatius estem a la Festa Major oficial". Paraules d'un blau molt barbut: "Hem de generar un relat que vagi més enllà de la festa per la festa, interpel·lar la ciutat: no pensar tant en la Festa Major de l'any que ve, sinó en les estratègies de futur. Tenim àmbits per treballar, com per exemple la integració dels nostres conciutadans d'origen immigrant a la festa, un aspecte que fins ara ha tingut resultats discrets".*That's all folks*. Cansat i agraït, el relator s'esfuma. Ha estat un honor, un plaer i una passada. Ens veiem *por los bares*, i també l'1 d'Octubre: Salut i República!

Donat Putx

On i quan podreu trobar el relat?

El relat es publicarà a *www.blancsiblaus.cat* els dies 28 d'agost, 2, 3 i 4 de setembre a partir de les 10 del matí. També el trobareu els mateixos dies en suport paper a l'Ajuntament, a la Botiga de Festa Major i a l'Oficina de Turisme.

www.blancsiblaus.com

El relat de la Festa Major

EDITA Comissió de la Festa Major
COPYRIGHT DEL TEXT Donat Putx
NOMBRE D'EXEMPLARS 3.400
DIFUSIÓ GRATUÏTA

COL·LABORA:

Ajuntament Granollers

Blancs Blaus

ATENEA VALLES APARTHOTEL

El Relat de la Festa Major per Donat Putx

Relat 4 - 04-09-2017

El relator encara no havia esmentat el dispositiu contra les agressions sexistes que s'ha desplegat per primera vegada a la Festa Major d'enguany. Una de les persones que se'n cuida m'explica que han atès una quarantena de noies d'entre 16 i 30 anys, la majoria per casos no greus, però significatius. "No hem tingut notícia de cap violació, però això no significa que no n'hi hagi hagut", matisa la meva interlocutora. Algunes dones han comunicat al Punt G situacions que han pogut resoldre prèviament –pel seu compte o amb l'ajut d'algú altre–, fet que ha contribuït a la necessària visualització del problema. També s'hi han acostat homes, ja sigui per referir algun fet denunciable que han vist, o per expressar suport a la iniciativa. Gran notícia, perquè aquesta batalla només la podem guanyar conjuntament homes i dones.

Xics amb botifarra

Diumenge en família. Dino a la Porxada amb els Xics. Magnífic menú tribal: mongetes del ganxet amb un bon raig d'oli, i una rotunda botifarra. El dia del Pregó vaig al·lucinar amb el gloriós *Pilar caminat* amb enxaneta al bacó dels castellers. Ho comento amb en Xavi Usarralde, el seu cap de colla, i encara flipo més quan m'explica que a Girona i a Tarragona hi ha gent que fa pilars caminats pujant escales de catedrals. WOW!

La Festa Major de Blancs i Blaus ha estat, entre d'altres coses, el nucli irradiador d'una sòlida escena de cultura tradicional/popular a la ciutat. Sense anar més lluny, la prehistòria dels Diables de Granollers és de color blau, mentre que la d'aquests

Xics que devoren botifarres entre columnes és pàl·lida. Els castellers locals tenen destacats a l'agenda amb retolador *fosforito* els dies de Festa Major. "És un punt important del calendari –m'explica l'Usarralde–, perquè ens marca l'inici de l'últim tram de la temporada, que sempre és el més decisiu". La bona resposta de públic que tenen actes com l'assaig obert de la colla a la plaça de l'Església el divendres, o la Diada Castellera que han fet aquest diumenge, són punts forts de la gran connexió entre els Xics i la Festa Major. I que duri, tu.

Les rajoles i el balcó

Tram final. Seguint la comitiva de gent i elements festius que fa via cap al Palau Olímpic, observo rostres perjudicats entre el personal de les colles. S'acumula el cansament, la conseqüència de tantes hores de feina i qui sap si d'algun excés –segur que sí, no? El ritual indica que s'ha de fer el Concurs de Rajolers, una competició que, fins on he estat capaç d'esbrinar, no fan a cap altre lloc del món. I si la fan, segur que no la fan tan bé com aquí, amb aquests jutges del Col·legi d'Aparelladors que –estrictes ells– verifiquen que les rajoles, els cairons i els maons estiguin com toca. Poca broma.

Aguantant-se el riure, una regidora m'explica que un any va venir a veure el concurs un Conseller de Cultura de la Generalitat, i que l'home feia cara de no entendre res. En canvi, a Granollers aquest concurs es viu amb passió. N'hi ha prou mb observar la progressió de públic, que primer va deixar petit l'espai del Parc Torras i Villà, després el del Pavelló del Parquet, i ara ocupa generosament aquest *mamotreto* de ciment que ha estat seu de proves olímpiques, campionats mundials i exposicions d'Exponovias. Avui no és l'any amb més gent, però hi ha pel cap baix 4.000 persones, que ja són persones per a veure fabricar rajoles. El resultat final és favorable al rajoler blanc.

La Traca dels 1.000 Metres m'enganxa a l'interior de l'Ajuntament. El Jurat delibera a la Sala de Plens, i a mitjanit sortirem de dubtes per partida doble: esbrinarem qui el forma, aquest Jurat, i quina colla s'endú la victòria. Ocupo el tedi de l'espera xerrant amb la gent de la casa que, aquests dies, ha tingut santa paciència amb els meus dubtes i preguntes, que sovint han estat pura *neura*. És just reflectir-ho: el personal públic implicat en aquest invent treballa amb entusiasme, més enllà d'allò que és estrictament contractual.

Va, que ja tenim *fumata*! La Sala de Govern que dóna accés al balcó consistorial es va omplint d'humans de tota mena i condició. Els inevitables polítics, la imprescindible gent de les entitats, els companys de VOTV que estan fent la transmissió en directe... i, naturalment, els representants de les dues colles que aspiren a una glòria potser efímera, però important. Des de la Porxada arriba una esplèndida remor de crits, gralles, timbals i diria que una trompeta.

El Relat de la Festa Major

El periodista i crític musical granollerí Donat Putx assumeix el repte d'explicar-nos la Festa Major des del seu punt de vista i pren així el relleu a l'anterior relatora, l'escriptora Anna Ballbona. Putx coneix bé les interioritats de Blancs i Blaus: ha estat jurat de la festa, circumstància que el converteix en un expert. Podrem llegir-ne les primeres impressions l'endemà del repte i seguir-lo amb fruïció els dies forts de Festa Major. Aquest any el relat tindrà, de ben segur, un toc musical.

Aquests són els escriptors i escriptores que, des de l'any 2000, han escrit el Relat de la Festa Major, una aventura que uneix festa i literatura: Empar Moliner, Matthew Tree, Toni Sala, l'enyorat Carles Capdevila i Eva Piquer, Laila Karrouch, Xavier Moret, Albert Sánchez Piñol, Gemma Lienas, Màrius Serra, Joan Solé i Amigó, Vicenç Villatoro, Juanjo Sáez, Gemma Ruiz, Eloi Vila, Pau Miró i Anna Ballbona.

Donat Putx

Donat Putx va néixer a Granollers el 1966 i es guanya la vida fent de periodista musical. Va aprendre l'ofici a l'emissora municipal de Ràdio Granollers i al desaparegut setmanari Plaça Gran. L'any 1988 va començar a publicar crítiques musicals al també difunt *Diari de Barcelona* i des de 1994 ho fa a *La Vanguardia*. Entremig, ha publicat articles a *Barcelona Metròpolis*, *Enderrock*, *Rockdelux* i a altres capçaleres especialitzades. Va ser cap de redacció de la revista Folcentre els anys 2002 i 2004, i director artístic del Festival Trobadors i Joglars del Vallès Oriental les edicions 2006 i 2007. Signa els textos del llibre *Barcelona en 50 cançons* (Planeta, 2014). L'any 2015 publica *Jaume Sisa*, el comptador d'estrelles, un llibre de converses amb el cantautor galàctic editat per Empúries. Actualment treballa en la biografia d'un altre músic català.

Quan no escriu ni dorm, conversa amb el seu gat. O bé, passeja per la Festa Major amb l'encàrrec, no gens fàcil, de donar-ne una nova visió, la seva, personal i intransferible. Tenim ganes de descobrir-la!